

תת"ע 11802/01/14 - מדינת ישראל נגד דקל לוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11802-01-14 מדינת ישראל נ' לוי
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דקל לוי

הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשם נרשמה ביום 2.10.13 הודעת תשלום קנס המייחסת לו ביצוע עבירה של אי מתן אפשרות להולכי רגל להשלים חצייה בבטחה, בניגוד לתקנה 67 א לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו ונשמעו ראיות.

2. במסגרת פרשת התביעה העיד עורך הודעת תשלום הקנס [להלן: ת/1] מר שאול מהתבי. על פי האמור במוצג ת/1 אירעה העבירה בצומת הרחובות לוינסקי - הר ציון בת"א בעת שהנאשם, רכוב על אופנוע, הגיע מכיוון רחוב לוינסקי לצומת הרחובות הנ"ל ופנה ימינה. בקרבת מקום מצוי מעבר חצייה להולכי רגל. באותה עת חצו את מעבר החצייה הולכי רגל מכיוון מז' למע' ולהפך. הנאשם, כך ע"פ ת/1, השלים את פנייתו ימינה מבלי לתת אפשרות להולכי הרגל שחצו אותה שעה להשלים את החצייה בבטחה. ע"ת 1 ניצב אותה עת ברחוב הר ציון 112 מימין לניידת המשטרה, על הכביש, עם פניו לכיוון הצומת. תגובת הנאשם, כפי שנרשמה, הייתה כפולה: א. לא היו אנשים על המעבר; ב. היו רכבים, לא ראית אותי לא כשנכנסתי ולא שיצאתי מהצומת".

3. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לעצמו. גרסתו הייתה כי בעת החצייה לא היו הולכי רגל על מעבר החצייה. כמו כן, במסגרת עדותו של ע"ת 1 בפרשת התביעה ניסה הנאשם לערער את מהימנות גרסתו של ע"ת על ידי הצגת תמונות [מוצגי הגנה נ/1-4] שצולמו לכאורה בסמיכות למקום עמידתה של ניידת המשטרה, מהם עולה לכאורה כי שדה הראייה של ע"ת לכיוון הפנייה לצומת הרחובות לוינסקי - הר ציון הייתה מוגבלת על ידי כלי רכב שחנו במקום והסתירו חלק משדה הראייה ובכלל זה את הנאשם.

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את העדויות וסיכומי הצדדים ולאחר שהזהרתי את עצמי כי גרסת המאשימה בתיק זה נשענת על עדות יחידה, לה אני מאמין, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מן הטעמים הבאים.

5. ע"ת העיד בבית המשפט. גרסתו - על אף שהיא נשענת על הקפאת הזיכרון שבעבר ולא על זיכרון חי של האירוע - לא נסתרה. ע"ת הותיר רושם מתון וחיובי כמי שאין לו עניין להתאנות לנאשם.

אין חולק כי הנאשם פנה ימינה עם רכבו מרחוב לווינסקי לשד' הר ציון. אין חולק כי בצומת הנ"ל מסומן מעבר חצייה להולכי רגל. כמו כן, אין חולק כי במועד ביצוע הפנייה ימינה על ידי הנאשם והמעבר על פני מעבר החצייה עמד ע"ת לצד ניידת המשטרה, לימינה והתבונן בצומת. מעיין במוצגי ההגנה עולה בבירור כי ניתן לראות את מעבר החצייה מן הנקודה בה עמד לכאורה ע"ת. גדר המחלוקת הוא בשאלה האם היה במכוניות שחנו בצד הכביש כדי לחסום חלק משדה הראייה של ע"ת ולפגום ביכולתו לראות את הנאשם מבצע לכאורה את העבירה. הנאשם עשה מאמצים ניכרים על מנת לנסות ולקעקע את גרסת ע"ת בנקודה זו אולם לא שוכנעתי כי הייתה הגבלה על שדה הראייה של ע"ת וזאת מן הטעמים הבאים: ראשית, בעת שהוצגו לע"ת התמונות ציין ע"ת כי איננו יכול לאשר שכלי רכב אלה אכן חנו לצד הכביש במועד האכיפה [עמ' 2 שו' 3-4]. שנית, ע"ת הוסיף וציין כי עמד מימין ובמקביל לניידת עם הפנים לכיוון מעבר החצייה ובנקודה זו היה לו שדה ראייה פתוח [עמ. 2 ש' 6-7]. הנאשם צילם תמונות ממקום עמידת הניידת לכיוון הצומת אולם לא ברור אם הוא עשה כן בעמדו **במדויק** במקום בו עמד ע"ת לצורך האכיפה. יתרה מזו, במהלך המשפט לא התבררה הנקודה אם הנאשם ראה היכן עמד ע"ת לצורך אכיפה ומנקודה זו צולמו התמונות הנ"ל. בנוסף, לא ברור אם שדה הראייה כפי שהוא נראה דרך מצלמתו של הנאשם הוא אכן שדה הראייה אותו רואה ע"ת בעמדו במקביל לניידת ומימין לה לצורך אכיפה.

6. לאור כל האמור ומשלא הובא הסבר משכנע לכך שע"ת לא היה יכול לראות את הנאשם מבצע לכאורה את העבירה במקום האמור בת/1 אני סבור כי ניתן לקבל את גרסת ע"ת בנקודה זו ולמעשה ביחס לפרשה כולה.

בעדותו הנאשם גם ניתן חיזוק מסוים לגרסת התביעה שכן הנאשם ציין שבעת רישום הדוח ואחריו אמר הנאשם לע"ת כי "**הייתי בנהיגה מונעת והסבירו לי שכשיש אור ירוק ברמזור, יש להשתלב עם הולכי הרגל ולא עוצרים**" [עמ. 3 ש' 2-3]. הסבר זה שניתן לשוטר הינו חסר טעם והיגיון אם יש ממש בגרסת הנאשם כי לא היו הולכי רגל על מעבר החצייה. הוא יותר הגיוני אם מקבלים את גרסת ע"ת לפיה בעת ביצוע הפנייה של הנאשם עם רכבו ימינה היו הולכי רגל על מעבר החצייה. אין בידי לקבל כמשכנעת את הטענה כי הנאשם רק ניסה באופן תמים לשאול את השוטר באשר **למצב המשפטי התיאורטי** בסיטואציה בה יש הולכי רגל על מעבר החצייה.

7. סיכומם של דברים: גרסתו של ע"ת לא נסתרה והותירה רושם חיובי. הנאשם לא הצליח בניסיונו לבסס את הטענה כי שדה הראייה של ע"ת היה חסום באופן כזה שנבצר ממנו מלהבחין בביצוע העבירה לכאורה מן הנקודה בה עמד ע"ת. לאור האמור, מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים

